

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Leeringhe Van Den H. Jacobvs Apostel, Raekende De Heylighe Olye der Sieken, Ofte Het H. Olyssel

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1661

Het V. Capittel. De vijfde opworpinghe wert wederleyt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71423)

HET V. CAPITTEL.

De vijfde opworinghe wert wederleyt.

Jacobus schryft de verghevinghe der sonden /
Ende de ghesontheyt / het ghebedt des gheloofs
toe ; Ende het ghebedt des gheloofs sal den siecken
helpen , maer de Papisten schryven die gaven de
salvinghe toe.

Antwoorde.

Is soo / wy schryven de ghenefinghe des
lichaems / als 't Godt soo beliet / ende de ver-
giffenisse der sonden / aen de salvinghe toe / maer
wy en loochenen niet dat dese uytwerkinghen
moeten mede toegheschreven worden aen het ge-
bedt : Ter contrarien wy houden het gebedt dat
wy over de siecken in de salvinghe spreken / vooz
de forme der salvinghe , vervolghens vooz een we-
sentlijk deel van de selve.

Du ick neme de woorden aen van de H. Jaco-
bus : Ende het ghebedt des gheloofs sal de siecken hel-
pen : Maer ick segge / dat hier uyt niet en volght /
dat daerom de verghevinghe der sonden / ende
ghesontheyt niet mede en moet toegheschreven
worden aen de salvinghe : ick bewijse dit uyt an-
dere schryftuer-plaetsen / daer twee versheppen
oorsaecken worden verhaelt van eenighe uyt-
werkinghe / soo nochtans dat de selve uytwer-
kinghe toegeschreven wort aen de eene.

De eerste Schryftuer-plaetse staet *Actor. 8. v. 15.*
17. 18. Daer wort gheseyt dat de **H. H.** Aposte-
len Petrus en Joannes ghesomen sijnde te Samarien
voor de Samaritanen hebben ghebeden , dat sy den H.
Gheest mochten ontfanghen : Daer naer wort ghe-
seyt : Dat sy de handen leyden op haer , ende dat sy
ont-

ontfanghen den H. Gheest.

Hier hebt ghy eerst het GHEBEDT, ten tweeden HET OPLEGGEN DER HANDEN. Wie sal durben segghen / dat het GHEBEDT der Apostelen / niet grootelijck gheholpen en heeft tot het ontfanghen van den H. Gheest dies niet teghenaende / soo wort het ontfanghen van den H. Gheest alleen toegeschreven aen het OPLEGGEN der handen: Want daer wort gheseyt: Sy leyden de handen op haer, ende sy ontfingen den H. Gheest: daernaer: Als Simon sagh dat door de oplegginghe van de handen der Apostelen de heylighe Gheest ghegheven wiert: Wederon: Geeft my oock dese macht, op dat, soo wien ick de handen oplegghe, hy den H. Gheest ontfanghe.

Alhoewel dan / buyten alle twijffel / het gheben vanden H. Gheest / soo wel / jaer meer / most toegeschreven worden aen het GHEBEDT der Apostelen als aen het OPLEGGEN DER HANDEN, soo ist nochtans dat de Schrijfture dit alleen toeschijft aen r'leste; Ergo alhoewel den H. Jacobus het vergheben der sonden / ende ghesonthepdt schijnt toe te schryven aen het GHEBEDT DES GHELOOFS, hier uyt en volght niet dat de selve gaben niet mede en moeten toegeschreven worden aen de SALVINGHE.

De tweede Schrijftuer-plaetse deses aengaende staet *Marci 16. 16.* daer Christus seyt: Die ghelooft sal hebben, ende ghedoopt sal sijn, sal saelich wesen: maer die niet en sal ghelooft hebben sal verdoemt worden.

Hier worden eerst twee oorzacken gestelt van onse saelicheyt / te weten / HET GHELOOVE, ende DEN DOOP. waer mede Christus ghenoech te kennen gheeft / dat indien ymandt dese alle beyde veronaecht saemt / dat hy syne saelicheyt sal verliezen; jaer hy seghet dat uytzuckelijck aengaende den DOOP *Ioannis 3. v. 5.* Ten sy dat ymant herboren worde uyt het waeter ende den H. Gheest,

by

hy en kan in t'rijcke Gods niet ingaen. Dies niet te ghesstaende soo en wozt hier maer ene oorzacke van onse verdoemenisse verhaelt / te weten Ghebreck van Geloove: Gelyck hier uyt niet en volghet dat onse verdoemenisse niet mede en moet toegeschreven worden aen het ghebreck des Doops, om dat dit hier niet met platte woorden gheseyt wozt / alsoo en volghet het bock niet / dat by Jacobus de vergevinghe der sonden / ende ghenesinghe des schachts / niet moet toegeschreven worden aen de SALVINGHE, alhoewel dat die gaben maer schynen toegeschreven te worden aen het GHEBEDT.

De derde Schryftuer-plaetse is te vinden in den brieft des H. Apostels Pauli tot Titum c. 3. v. 5. daer hy seyt: Christus heeft ons saelich ghemacckt door het BADT der wedergeboorte, ende vernieuwinghe des H. Gheests.

Dat my Parije eens segghe of het Sacrament des Doops alleen bestaet in het BADT, ofte afwasschen des waters: Sy sal my segghen dat dit maer een deel daer van is; gheeft my dan het ander Deel: Ick doope u inden naeme des vaders &c. De woorden moeten komen by t'Element/ende het wozt een Sacrament: seer wel. Gelyck Paulus handelende hier vanden H. Doop / alleen van het BADT ofte water spreekt / segghende dat Christus ons saelich heeft ghemacckt door het BADT, sonder daer by te voegen de woorden, die nootsaekelijck vereyscht worden tot den Doop / stellende alleen een Deel des Sacraments / vooz het Gheheel, alsoo seght Jacobus dat het GHEBEDT den siecken sal opzechten etc. Stellende mede een Deel vooz het Gheheel. Du gelyck het niet en volghet dat Christus ons heeft saelich ghemacckt dooz het een Deel des Doops / ende niet dooz het ander, om dat Paulus maer een Deel verhaelt: Alsoo en volghet het bock niet dat de siecken verghevinghe der sonden ende ghesonthepdt verkrijght dooz het GEBEET,
ende

ende niet dooz de SALVINGHE om dat Jacobus die gaven toe schryft aen een Deel alleen.

Doch een vzaeghe eer ick dit Capittel slupte: Indien de ghesontheydt des lichaems (soo Partije be- gheert) alleen toe te schryven is aen het GHE- BEDT; vzaeghe dan/ of op de GHEBEDEN der Predicanten, die sp doen by de siecken wel opt ee- nige gesontheyt daetelyck gevolght is? seght ghy dat ja? dat moet in 't besonder verhoort worden: want ick houdet met Erasmus Roterodamus die seyt De Predicanten, en hebben self niet eenen kreupelen hondt konnen ghenesen: Doch dat daer gheleaten. Seght ghy dat de ghesontheydt des lichaems niet en volght? soo argumentere ick aldus met Partijes eyghen reden: Partije seght teghentons/ dat daer om de salvinghe met olye onnutlich is/ ende oversulcx niet meer ghebruyckelijck/ om dat de siecken daer dooz niet meer lichamelijcke ghesontheydt bekomen.

Maer wy sien vooz de oogh/ dat de siecken mede gheene ghesontheyt des lichaems en beko- men dooz de Ghebeden/ die de Predicanten over haer/ ofte by haer spreken.

Ergo die Ghebeden sijn onnutlich ende niet ghebruyckelijck/ ende vervolgens moeten afghe- schaft worden.

HET VI. CAPITTEL.

Seste opworinghe wort wederleyt.

EVeraert Schuyt in sijne *nootwendighe consideratien* pag. 116. argumenteert in deser voeghen: Wy segghen dat het Olyffel alleen gheweest is eene ce- remonie, waer door de siecken, ende krancken met olye ghesalft wesende, miraculeuselijck ghesont wier- den. Welcke gave der gesontmaeckinghe, met alle an- dere mirakelen cesserende, soo houden met eenen op de
uyter-